

Sygn. akt III Kp 1098/12

POSTANOWIENIA

Dnia 19 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Sztenc

Protokolant: Joanna Rapior

bez udziału Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu zażalenia B. Z. z dnia 10 sierpnia 2012 r.

na postanowienie z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. akt 1 Ds. 125/12

w przedmiocie umorzenia śledztwa

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 465 § 1 i 2 k.p.k.

postanawia

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

W dniu 24 czerwca 2012 r. funkcjonariusz Komisariatu Policji WrocławPsie - Pole na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 i 7 k.p.k. wydał postanowienie o umorzeniu śledztwa w sprawie:

1. przywłaszczenia w okresie od listopada 2002 r. do maja 2007 r. w nieustalonym miejscu przez A. P. oraz innych członków (...) środków finansowych pochodzących ze składek członkowskich (...) poprzez wprowadzenie ich w błąd co do autentyczności nadawanych tytułów szlacheckich na szkodę pozostałych członków tego ugrupowania, tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. – wobec faktu, że postępowanie co do tego czynu zostało prawomocnie zakończone;
2. przywłaszczenia w tym samym czasie należności, za wykonanie usługi na rzecz ww. organizacji o wartości nie mniejszej niż 350.000 zł, na szkodę B. Z., tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k. – wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Postanowienie to zostało zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Psie Pole w dniu 29 czerwca 2012 roku.

Na postanowienie to w ustawowym terminie zażalenie wniósł B. Z., zarzucając niedostateczne zebranie i rozważenie materiału dowodowego, wskutek czego mylnie nie stwierdzono faktu popełnienia przestępstw.

Wskazując na powyższe uchybienia, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy prokuratorowi celem dalszego prowadzenia postępowania przygotowawczego.

Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2012 r. w sprawie XII Kp 471/12 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej uznał się niewłaściwym rzeczowo do rozpoznania wniesionego zażalenia i przekazał je wraz z aktami sprawy Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu.

Wniesione zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu, postanowienie z dnia 29 czerwca 2012 r. w przedmiocie umorzenia śledztwa w sprawie przywłaszczenia pieniędzy na szkodę członków (...) oraz skarżącego, tj. o czyny z art. 284 § 2 k.k. i art. 284 § 1 k.k., jest słuszne.

Wydano je bowiem po przeprowadzeniu szeregu czynności sprawdzających. Postępowanie prowadzone było wnikliwie. Organ ścigania dokonał właściwej oceny zebranych dowodów i wyciągnął zeń prawidłowe wnioski. Prawidłowo ustalił przy tym fakty istotne dla rozstrzygnięcia. Stwierdzić nadto należy, iż organ ścigania swoją decyzję oparł nie tylko na zeznaniach B. Z., ale również na zgromadzonej dokumentacji, w tym prowadzonej korespondencji.

Zdaniem Sądu, organ ścigania słusznie uznał, iż brak jest podstaw do prowadzenia postępowania w zakresie czynu opisanego w punkcie 1. Jak wynika bowiem z akt sprawy, na skutek zawiadomienia skarżącego Komisariat Policji Wrocław Psie Pole prowadził postępowanie pod sygnaturą 1 Ds. 551/098, które było nadzorowane przez Prokuraturę Rejonową dla Wrocławia Psie Pole - w przedmiocie przywłaszczenia środków finansowych należących do (...), które zostało umorzone wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa.

Na marginesie zauważyć należy, iż zakaz sformułowany w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. mający postać rei iudicate zachodzi wówczas, gdy uprzednio zakończone zostało prawomocnie postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby, zaś nowe postępowanie pokrywa się z przedmiotem postępowania w sprawie już zakończonej, a także gdy jego przedmiot jest częścią przedmiotu osądzonego w sprawie już zakończonej.

Nie ulega wątpliwości, że między prawomocnie zakończoną sprawą prowadzoną pod sygnaturą 1 Ds. 551/08, a sprawą objętą kolejnym zawiadomieniem B. Z. zachodzi przedmiotowa zbieżność.

Słusznie zatem organ ścigania umorzył postępowanie w zakresie czynu opisanego w punkcie 1, uznając, iż w niniejszej sprawie postępowanie w tym zakresie zostało uprzednio prawomocnie zakończone.

Przechodząc z kolei do zarzutu opisanego w punkcie 2, w ocenie Sądu organ ścigania, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, słusznie uznał, iż brak jest podstaw do jednoznacznego i nie budzącego wątpliwości przyjęcia, że doszło do przywłaszczenia pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 350.000 zł na szkodę B. Z..

Zauważyć przy tym należy, iż zarówno w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa, jak i w zażaleniu skarżący ograniczył się jedynie do abstrakcyjnych twierdzeń, których podstawą były wyłącznie jego subiektywne odczucia.

W zawiadomieniu o możliwości popełnienia przestępstwa, jak i złożonych zeznaniach, skarżący powołał się na treść rzekomo zawartych z przedstawicielami (...) umów zlecenia, do dostarczenia których zobowiązał się podczas przesłuchania w dniu 7.02.2012 r., choć w późniejszym terminie nie dostarczył żadnych dowodów, które choćby w minimalnym zakresie potwierdziłyby stawiane przez niego zarzuty, a w szczególności umów, na których posiadanie się powoływał.

Nadto skarżący w zażaleniu nie podniósł żadnych okoliczności, które mogłyby podważyć zasadność wydanego postanowienia, ani też nie wskazał uchybień proceduralnych, których dopuścił się organ postępowania przygotowawczego.

W ocenie Sądu, co najmniej zastanawiający jest również moment powiadomienia przez pokrzywdzonego B. Z. organów ścigania o możliwości popełnienia przestępstwa dopiero w dniu 9 grudnia 2011 r., tj. po upływie kilku lat po powzięciu przez ww. informacji o rzekomym popełnieniu opisanych wyżej przestępstw.

Z tych też przyczyn, mając na względzie prawidłowość wydanego prokuratora, brak jest podstaw do uwzględnienia zażalenia ww., wobec czego zaskarżone postanowienie jako oczywiście słuszne należało utrzymać w mocy.